

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 6/2022

Milí přátelé, sestry a bratři,

loni na podzim jsem měl pocit, že mě povinnosti válcují a sil se nedostává. Proto jsem jedno volné pondělí v modlitbě k Pánu vyslovil jednoduchou prosebnou otázku: „Pane, co mám dělat?“ Okamžitě se mi propojila s příběhem o bohatém mladíkovi a v srdce mě zasáhla i Ježíšova odpověď: „Prodej všechno, co máš, a následuj mě.“ (srov. Mk 10,21) Tato věta mě držela nejméně tři týdny. Stále jsem na ni musel myslet. Uvědomoval jsem si, jak jsem vlastně ohromně bohatý. Nešlo o hmotný majetek, ale o mnohé aktivity a vztahy ve farnosti. Přiznával jsem si, že vlastně nejsem až tak vnitřně svobodný, abych se všeho hned vzdal a šel dál. Také jsem si ale jasně uvědomoval, že bych hlavně nechtěl ztratit Ježíše. Postupně jsem prosil o vnitřní svobodu, aby lpění na vztazích nebylo překážkou pro Boží působení v mém životě ani v životě lidí ve farnosti. Musím zpětně žasnout nad Boží režíí. Jak si mě Pán půl roku předem Božím slovem připravil na okamžik, kdy jsem se skrze otce biskupa dozvěděl, že mám skutečně vše opustit a následovat Ho na jiné místo...

Nyní tedy přišel čas vám všem ze srdce poděkovat. Mezi vámi a hlavně díky vám jsem totiž ohromně zbohatl. Před patnácti lety jsem také s bolestí opouštěl farnost, ale Pán splnil své slovo a dal mi stokrát víc... Čas, který mi byl dopřán s vámi, byl krásný a myslím, že i požehnaný. Není možné, abych vám zde všem poděkoval osobně. Je vás mnoho a každý z vás mě obdaroval jinak a v jiný čas. Proto jsem též rád, že za vše budeme moci poděkovat společně, při mši svaté o slavnosti našeho patrona, svatého Jakuba, na konci července.

Také bych vás chtěl poprosit o odpuštění. Nemohu říci, že jsem nikomu neublížil ani že si toho nejsem vědom. Mnohokrát zvítězila má pýcha, ješitnost, netrpělivost, neochota slyšet jiný názor, potřeba zbytečně „tlačit na pilu“, strach z rozhodnutí či obava, co si druzí pomyslí. Snažil jsem se (pokud to šlo) následně omluvit nebo toho alespoň upřímně litovat a Pána prosit za odpuštění. Děkuji vám, že i přes moje slabosti jste mě měli rádi a v mé službě mě respektovali.

Poslední dobou často dostávám otázku, zda se těším do nové farnosti. Ano, těším. Netěším se na nic konkrétního. Víím, že začátky opět nebudou snadné. Že bude chvíli trvat, než se mi nové místo stane domovem. Přesto se těším, že Pán má pro mě a skrze mě pro druhé něco hezkého a nového připraveno. Věřím, že mě Pán (ne)překvapí a opět splní, co slíbil, a daruje mi stokrát více. A nejenom mě. Věřím, že pokud tuto změnu přijmete s otevřeným srdcem, budete mít užitek ze všeho nového, co pro vás Pán chystá. A také věřím, že i z Pardubic budu za několik let odcházet jako ten bohatý, který bude muset opustit vše, co měl, a jít opět za svým Pánem. Jednou to bude na věčnost... Kež se u Pána jednou opět všichni setkáme. ☺

S vděčností vám všem žehnám a o modlitbu prosím.

P. Jan Uhlíř

Pokud vám to prázdninový program dovolí, rád bych se s vámi všemi sešel v neděli 24. července při poutní mši svaté v kostele svatého Jakuba a následně i na zahradě kláštera svaté Voršily, kde bude čas se rozloučit i osobně.

Z OBSAHU

Aktuality	02
Jubileum P. Františka Konička	08
Církevní mateřská škola	10
Církevní gymnázium	11
Charita	11
Rozhovor s P. Janem Uhlířem	12
Hádanka místo fejtonu	17
Kalendář akcí	18

AKTUALITY

Změny bohoslužeb o prázdninách

Letošní prázdniny přinesou do pořadu bohoslužeb řadu výjimek a změn. Sledujte proto vždy aktuální ohlášky na vývěškách v kostele či na webu farnosti. Nejdůležitější upozornění přinášíme i zde.

Ve všední dny budou mše svaté slaveny pouze ve středu a v pátek od 18:00. Kvůli odpoledním prohlídkám kostela svatého Jakuba v rámci Kutnohorského léta budou však 13. července a 10. srpna mše svaté přesunuty na ranních 7:00.

Nedělní mše svaté na vesnicích budou přizpůsobeny termínům poutí v daných kostelích, konkrétní informace se dozvíte v ohláškách a také v kalendáři na posledních stranách tohoto Zpravodaje.

Při pouti ve farním kostele v Kutné Hoře bude jediná mše svatá ve všech našich farnostech právě ta od 9:00 v kostele svatého Jakuba.

V neděli 31. července bude slavit mše svaté v Křeseticích a v Kutné Hoře novokněz P. Pavel Jelínek, bude to také příležitost přijmout jeho novokněžské požehnání.

V neděli 21. srpna v Kutné Hoře oficiálně přivítáme P. Vladislava Brokeše, nového pastýře našich farností. O jeho uvedení se dočtete podrobněji na straně 4.

-red-

Věčné sliby Kláry Cinerové

V sobotu 2. července složí v komunitě sester benediktinek Santa María de Carbajal ve španělském Leónu své svaté neboli věčné sliby Klára Cinerová, která pochází z Nových Dvorů v sedlecké farnosti. Od 18:00 bude za ni a za její povolání slavena mše svatá v katedrále Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele v Sedlci. Rozhovor s Klárou o její životní a duchovní cestě, životě v komunitě a mnohém dalším najdete v minulém vydání farního Zpravodaje z 5. června (5/2022).

-red-

Úklid farního kostela před poutí

Generální úklid kostela svatého Jakuba před poutí je naplánován na čtvrtek **14. července** od 15:00 nejméně do 18:00 a na pátek **15. července** od 8:00 do 10:00. Prosíme všechny, kdo mohou přijít, aby se zapojili: i půlhodina času se počítá a společně nám práce půjde lépe od ruky.

-red-

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín
6/2022

Vydáno: 26. 6. 2022

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost – arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 739 036 987
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 24. 8. 2022

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky
krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlik@khfarnost.cz

Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora

Oslava svátku svatého Jakuba a loučení s otcem Janem

Letos se poutní den ponese ve zvláštním duchu, v duchu loučení s otcem Janem, který je od začátku srpna povolán na nové působiště. Program pro širokou veřejnost najdete na pozvánce na zadní straně Zpravodaje. Pro farní rodinu (včetně sesterské rodiny sedlecké) bude přichystán ještě další prostor, který budeme moci využít k osobnímu setkání a rozloučení s otcem Janem.

Nedělní slavnost bude probíhat na dvou místech. Vše začne v kostele svatého Jakuba děkovnou mší, kde bude mít otec Jan poslední „arciděkánské“ kázání a naposledy nám podá svaté přijímání coby kutnohorský farář. ☺ Po skončení mše svaté si pochutnáme na pouťových koláčcích a pak se odebereme na zahradu kláštera svatě Voršily, kde bude slavnostní přípitek a děkováná modlitba za vše, čím jsme byli za uplynulých patnáct let obdarováni. Zároveň tuto příležitost využijeme k blahopřání k Janovým narozeninám, které má o týden dříve. (Na dárky můžete stále přispět, viz předchozí číslo Zpravodaje.) Abychom se mohli všichni ihned po mši svaté přemístit na zahradu a nemuseli odbíhat do svých domovů na oběd, bude zde zajištěno jídlo a pití, i polívčička pro děti. Následovat bude jazz a další dobroty z farní kuchyně.

Program na klášterní zahradě bude pokračovat vzpomínáním na hluboké i veselé chvíle prožité s otcem Janem. Moderace se ujme Petr Málek, který bude vděčný, když mu pomůžete povídání připravit a se svým „příspěvkem“ se mu přihlásíte (ideálně předem na telefonu 604 572 088 nebo e-mailu p.petr.malek@gmail.com).

Zatímco budeme vzpomínat, ti nejmladší budou soutěžit, hrát fotbálek, skákat v pytlích a věnovat se dalším skotačivým hrám. Alespoň než začne Větrná pohádka v podání Divadla Teátr. Po jejím skončení si nejen děti budou moci v rámci workshopu vytvořit zajímavé rukodělné výrobky. V podvečer se opět v kostele svatého Jakuba pomodlíme nešpory, a pak už bude záležet jen na nás, jak a kdy ukončíme společný sváteční den svatojakubské pouti.

Milí přátelé, přijměte pozvání strávit milý čas nejen s otcem Janem, který se pro naši farnost stane již letos v srpnu vzácností. ☺ I pokud vás volají v tento den povinnosti jinam, přijďte se s ostatními farníky pozdravit a alespoň na chvíli „pobejt“.

Nedělní program přehledně

9:00	mše svatá ve farním kostele <i>přesun na klášterní zahradu</i>
12:00	přípitek a blahopřání hudební program
13:00	vzpomínání a sdílení zážitků
13:30	Větrná pohádka
14:30	volná zábava hudební program workshop
	případný druhý blok vzpomínání <i>přesun do farního kostela</i>
17:00	nešpory

K oslavám samozřejmě patří i dobré jídlo a pití: jakýkoli příspěvek na společný stůl bude vítán, a kdo během uplynulých let pozorně sledoval apetit otce Jana, může přinést to, co má rád. Vše prosím doneste v neděli 24. července do 8:45 do kláštera (vchodem od Vinných sklepů: zde můžete i zaparkovat, projít zahradou, v chladných prostorách kláštera odložit dobroty, a pak pokračovat dveřmi za kostelem Nejsvětějšího srdce Páně – budou odemčené – na mši svatou do farního kostela). Kontaktní osobou pro občerstvení je Anna Hylská (tel.: 731 598 862).

Na viděnou 24. července se těší Monika Trdličková a realizační tým

Uvedení P. Vladislava Brokeše do našich farností

Od 1. srpna bude mít správu farností Kutná Hora, Bykář a Třebonín na starosti P. Vladislav Brokeš. Na začátek srpna připadá jeho dlouho plánovaná dovolená, v našem společenství se tedy začne pohybovat od 9. srpna. V neděli 14. srpna ještě odjede do Ústí nad Orlicí, kde působí nyní, aby se rozloučil v tamní farnosti.

U nás ho oficiálně přivítáme v **neděli 21. srpna**, kdy bude při mších svatých uveden biskupem Josefem Kajnekem do farností Bykář a Kutná Hora. Mše svatá bude od 7:30 v kostele svatého Václava v Malešově a od 9:00 v kostele svatého Jakuba v Kutné Hoře. Po mši bude příležitost chvíli se zdržet a potkat se s naším novým pastýřem pod lípou nebo na arciděkanství. Podávat se bude káva, ke které může každý z nás přinést něco dobrého k zakousnutí. ☺

V Třeboníně bude P. Vladislav slavit první mši svatou v neděli 28. srpna od 11:00, tento den bude také oficiálním uvedením do trebonínské farnosti.

Blíží představení otce Vladislava přineseme v příštím vydání Zpravodaje, pro který s ním připravíme také rozhovor. Již nyní ho můžeme provázet v modlitbě a vyprošovat jemu i celému našemu společenství všechny dary, které budeme potřebovat pro dobré nakročení do nových vztahů a pro požehnanou spolupráci na Božím díle.

-red-

Festival Kutnohorské léto v našich chrámech

Již počtrnácté probíhá v Kutné Hoře a okolí festival s názvem Kutnohorské léto. I my, jak už se stalo tradicí, otevřeme dveře chrámů obyvatelům i návštěvníkům města. Budou tak mít možnost během netradičních prohlídek načerpat novou inspiraci do všedních dní.

Srdečně vás zveme na **Noční prohlídky chrámu svaté Barbory**, které budou probíhat každou středu a čtvrtek od 6. července do 24. srpna. Začínáme vždy ve 20:00. Chrámem vás bude provázet P. Jenda Uhlíř, Michal Šramko nebo Bohuslav Procházka, pozvání k provázení jedním večerem přijal i P. Dmytro Romanovský. O hudbu a prohlídku varhan se postará Viktor Darebný nebo Milan Slabý. Zažijete jedinečnou atmosféru večerního chrámu provoněného kadidlem a osvětleného svíčkami. Dozvíte se mnoho zajímavých věcí o historii chrámu, ale odhalíte také hlubokou symboliku a duchovní obsah chrámu svaté Barbory.

Kapacita prohlídek je 70 osob, jsou vždy brzy vyprodané, neváhejte tedy s nákupem vstupenek. Využijte buď nabídky e-shopu na kutnohorskeleto.cz nebo si kupte vstupenky na některém z prodejních míst v Kutné Hoře (Informační centrum u chrámu svaté Barbory, Informační centrum Města Kutná Hora, Informační centrum Kutná Hora – Sedlec).

Přijměte pozvání také do srdce naší farnosti na **Odpolední prohlídku chrámu svatého Jakuba**. Poznat historii nejstaršího kamenného chrámu Kutné Hory budete mít jen dvakrát během léta, a to ve středu 13. července a 10. srpna. Začátek prohlídek bude v 17:00. V červenci vás kostelem provede P. Jenda Uhlíř, v srpnu Karel Vopařil. Během prohlídky budete mít možnost asistovat varhaníkovi při hře na vzácné barokní varhany. Vstupenky si můžete koupit v Infocentru u chrámu svaté Barbory nebo hodinu před prohlídkou na místě. Kapacita jedné prohlídky je 50 osob.

Kristýna Drahotová 04

Putovní výstava příběhů z Indie v chrámu svaté Barbory

Během července a srpna bude na jižní empoře v chrámu svaté Barbory k vidění putovní výstava příběhů z Indie *Za naše úspěchy vděčíme Vám*. Diecézní charita Hradec Králové tímto způsobem vypráví příběhy úspěšných absolventů projektu Adopce na dálku.

Budete si moci přečíst osm příběhů, ze kterých vyzařuje vděčnost, naděje a touha pomáhat dalším lidem. Od pana Homolky, vedoucího projektu Adopce na dálku, jsme se dozvěděli, že mnoho absolventů, dnes už dospělých, prožívalo v dětství těžké chvíle kvůli nemoci nebo úmrtí jednoho z rodičů. Naštěstí se jich ujali indiští partneři projektu Adopce na dálku. Když se pak tito mladí lidé postavili na vlastní nohy, začali někteří sami finančně podporovat chudé děti a další jim ve svém volném čase pomáhají třeba s domácími úkoly.

Více informací najdete na webu adopce.hk.caritas.cz.

Kristýna Drahotová

Poutníci do Santiaga de Compostela u nás mohou získat nové razítko

Kostel svatého Jakuba v Kutné Hoře leží na svatojakubské cestě, přesněji řečeno na její východočeské trase. Cesta vychází ze směru od polského poutního místa Krzeszów a vstupuje na naše území nedaleko obce Zdoňov, končí napojením na jihočeskou trasu ve Vlašimi. Trasa je součástí evropské sítě svatojakubských cest.

Nově si mohou v našem kostele poutníci do svých deníků otisknout razítko. V čase, kdy je kostel zavřený pro návštěvy, bude razítko k dispozici v Informačním centru u chrámu svaté Barbory.

Kristýna Drahotová

Celostátní setkání mládeže a Den pro rodiny

Setkání mládeže od 14 do 26 let z celé republiky proběhne ve dnech 9. – 14. srpna v Hradci Králové. Stále je možné se přihlásit a do 15. července zaplatit účastnický poplatek ve zvýhodněné výši 1 800 Kč. Více informací najdete na webu celostatni-setkanimladeze.cz.

V rámci setkání proběhne také Den pro rodiny, který připadá na sobotu 13. srpna. Program je připraven od 9:00 do 16:30, je v něm modlitba, mše svatá, katecheze, divadlo, koncert mládežnické scholy, soutěže pro děti a mnoho dalšího. I rodiny se musí předem zaregistrovat, elektronická přihláška je dostupná na webových stránkách uvedených výše.

-red-

Syntéza synodálního procesu v diecézi

Shrnutí práce synodálních skupin v celé naší diecézi je k dispozici na webu biskupství bihk.cz, doporučujeme ji k přečtení. Komentář diecézního koordinátora, P. Prokopa Brože, k celému procesu obsahuje mimo jiné následující:

„Synoda nás zastihla v okamžiku, kdy řada z nás nehledí do budoucnosti, žije denní starosti bez větších výzev a nemá se na co těšit. Na druhou stranu mnozí touží, aby církev byla živá, radostná, otevřená, vzácná a významná, aby byla místem, kam se lidé těší a jsou v ní spokojeni. Touží po církvi, která je otevřená hledajícím, dětem, mládeži, manželům i rodinám, rozvedeným i znovu seždaným, která je schopná uchovat si poklad víry zděděný po předcích a víru předávat dalším generacím způsobem pro ně přijatelným. Aby církev neztratila oheň misijního zápalu, musí vycházet ze sebe, netříštit se, působit jednotně a ochotně přijímat nové příchozí. Rovněž nesmí ztratit schopnost se neustále obnovovat.

Synodní proces vzbudil touhu po dalším oživení farnosti, která sjednocuje ►

různá společenství ve sdílení jedné víry na společné cestě. Poznali jsme, že je to právě forma synodality, která umožní rozvinout život církve ve všech směrech. Zjistili jsme, že v každém společenství žijí lidé, kteří mají o církvi své konkrétní představy a sny. Ty mohou být často velmi odlišné. Ale duch Kristův lidské sny a touhy tříbí, očisťuje a přivádí nás na společnou cestu, kde se realizují.

Široký a komplexní jev synodality coby vzájemného soužití Božího lidu, který je na společné cestě, byl v rámci dotazování Božího lidu uveden deseti tematickými okruhy, na něž lidé v rámci synodálního procesu v jednotlivých synodálních skupinách reagovali. Vedle toho zazněla řada názorů i nápadů, které se přímo otázky synodality netýkají, nicméně jsou hodnotné, a proto i tyto dostanou prostor v příštím čase.“

Také v naší farnosti se budeme výstupům ze synodálních skupinek věnovat dále, a to pod vedením nového pastýře, otce Vladislava.

-red-

Týden mládeže v Banátu

Ve dnech 27. srpna – 3. září vyrazí spolča mládeže (od 14 let) spolu s otcem Uhlířem na společný týden do Banátu. Ubytování budeme v Českém Selu, ve vesničce, kde žije i několik obyvatel z Čech. V plánu je kulturní program pro tyto naše české sousedy, ale také spousta výletů po okolí (hory v Rumunsku, Dunaj, Bělehrad a jiné). Zájemce zveme, aby se do 24. července přihlásili u Terky Cinerové na e-mailu cinerovaterezie@seznam.cz (pošle vám pak bližší informace). Těšíme se na společně strávené dny! ☺

*Terka Cinerová,
Eva a Přemek Jiříkovi a otec Jan*

Výuka náboženství ve školním roce 2022/2023

Výuka náboženství pro děti na prvním stupni základních škol bude i v příštím školním roce v zásadě vycházet z modelu roku právě uzavřeného, tedy v úterý odpoledne. Poprvé se s dětmi sejdem v **úterý 13. září** při zahajovací mši svaté, na kterou jsou srdečně zváni i rodiče, aby se seznámili s katechetou a s plány na celý rok. Podrobnosti o výuce i přihlášky budou k dispozici koncem prázdnin na webu farnosti, v ohláškách a také v dalším čísle Zpravodaje, který vyjde na začátku září.

-red-

Kurz Alfa

V září se v naší farnosti otevře další cyklus kurzu Alfa. Je určen všem, kdo se chtějí podívat na život a svět očima křesťanství, přitom nezáleží, zda se sami považují za věřící či nikoliv. Kurz potrvá jedenáct týdnů, během kterých probereme zásadní otázky, například: Jaký je smysl život? Existuje Bůh? Proč je na světě zlo a smrt? Je Bůh silnější než zlo? Jak mohu s Bohem navázat vztah? K čemu je dobrá církev?

Setkání začínají společnou večeří, na kterou navazuje přednáška a diskuse v menších skupinách. Konat se budou **každý čtvrtek od 22. září** do 8. prosince od 19:00 na arciděkanství. Zájemci se mohou hlásit u Julie Němcové (tel.: 731 604 076, e-mail: julie.nemcova@khfarnost.cz). Více informací najdete během léta také na webu farnosti.

Rádi bychom povzbudily všechny, kdo mají s Alfou dobré zkušenosti, aby na kurz pozvali své přátele a známé, o kterých si myslí, že by je témata mohla zaujmout.

-red-

Farní knihovna

Milí čtenáři, dnes bych vám chtěla představit novou knihu Tomáše Halíka *Odpoledne křesťanství: Odvaha k proměně*. Téma připomíná knihu Jamese Mallona *Proměna farnosti*, některé Mallonovy teorie jsou však použitelné pouze v amerických podmínkách. Je tedy velmi dobře, že toto téma bylo zpracováno pro naše prostředí.

Z knihy je patrné, že autorovi na stavu a budoucnosti české církve velmi záleží. Napsal ji v době pandemie, při které také onemocněl. Jak sám uvádí, mohl v řadě bezesných nocí důkladně promýšlet témata, která ho znepokojují. Je to například snaha populistických politiků zneužívat náboženství jako nástroj xenofobní a nacionalistické politiky – u nás i v celém světě.

Proč nazval profesor Halík svou knihu právě tak, jak ji nazval? Inspirovala ho teorie zakladatele analytické psychologie Carla Gustava Junga, který přirovnal dynamiku lidského života k běhu dne. Dopoledne vidí v mládí a rané dospělosti, pak přichází polední krize – čas únavy. Tato krize je však zároveň šancí, kdy se hlásí zanedbaná část lidského já, naše dluhy (zakopané hřivny). Životní odpoledne je zralý věk, stáří, kdy je čas pro rozvoj duchovního života, kdy můžeme přinést cenné plody. Člověk naplňuje životní smysl dosahuje zralosti a moudrosti, nikoli však bezčylnosti. Stejně tak je možné nahlížet na dějiny církve.

Autor rozebírá dějiny české církve šířeji, aby objasnil příčiny dnešní krize, která je celosvětová. Tyto příčiny vyhodnocuje, uvažuje o východisku z krize a o budoucnosti naší církve. Používá k tomu teologický přístup nazvaný kairologie. Krizi považuje za čas příležitosti, nazrálý ke změně, *kairos*. Změna musí být spojena se změnami v oblasti kultury a společnosti, jde o průnik teologie a sociologie. Nynější krizi považuje Halík za křížovátku do nové, odpolední etapy dějin křesťanství.

Stav katolické církve dnes autorovi v mnohém připomíná situaci těsně před reformací, a ta může být jistou inspirací k dnešním reformním snahám (doba velkých mystiků, kteří svou originální spiritualitou obohatili viditelnou podobu církve i teoretickou stránku víry).

Naše doba je dobou změny epochy a můžeme ji považovat za „třetí osvícenství“. Jejím heslem je osvobození přírody a respekt k živočišným i lidským menšinám. To je také snahou mnoha mladých lidí, kteří budoucnost často vidí ve velmi temných barvách. Celou dnešní společnost autor považuje za „postoptimistickou“.

V další části autor hodnotí stav katolické církve ve světě i u nás. Církvi nepomůžou ani import kněží z Afriky a Asie, ani svěcení ženatých mužů, ani opuštění celibátní formy. Celá síť farní správy je ve stávající podobě neudržitelná. Terzení, že víra slábne, je nepravdivé. Slábne moc církve kontrolovat a disciplinovat život z víry, vazba mezi tím, co a jak církve hlásá, a představami či názory věřících.

Východisko z této krize autor vidí v ekuenismu, který může přerůst prostředím církvi a vyústit v lidské bratrství, jak to zdůrazňuje papež František.

Stěžejní a nejzásadnější pastorační úlohou církve bude v budoucnosti služba osobního doprovázení, která přinese mnoho užitku i pro doprovázející.

Budoucnost církve bude záviset na navázání vztahu křesťanů k duchovně hledajícím, zde však je potřeba varovat před proselytismem. Autor věnuje těmto lidem celou kapitolu o sekularizaci. Nazývá je *nones*: lidmi, kteří se nehlásí k žádnému náboženství, ale žijí duchovním životem. Jejich počet roste, jsou po křesťanech a muslimech největší skupinou na planetě. Též u nás je takových lidí mnoho a nelze je považovat za ateisty, tudíž naše země není nejateističtější zemí Evropy. Spíše se zde projevuje apatie vůči náboženství, absence základních náboženských vědomostí, alergie na různé projevy církve a mnohé alternativní spirituality a duchovní hledačství. Proto je potřeba rozšířit nabídku o zralejší podoby duchovního života. Sou- ►

středění na prohloubení spirituality je dalším velkým úkolem pro budoucnost katolické církve.

Knihy profesora Halíka se čtou obtížněji, ale tento titul bude jistě srozumitelný pro všechny, komu záleží na budoucnosti naší církve. Tuto a další zajímavé knihy si můžete půjčit na arciděkanství. Pokud si vyberete poprvé, je třeba vyplnit jednoduchý lístek k registraci, která je bezplatná. Knihovna je k dispozici v pracovní době kanceláře a vždy v neděli po mši svaté.

Milena Pfaifrová

JUBILEUM P. FRANTIŠKA KONÍČKA

Život P. Františka Koníčka

Dne 23. července před sto lety se narodil P. František Koníček. Byl duchovním správcem na Bykání u Kutné Hory, v Malešově a v Chlístovicích, později také v Křeseticích a v Klukách. Pocházel ze zbožné Moravy, kde byli lidé hluboké víry a tradice; říkalo se jim Moravští Slováci. Blízko jeho rodiště byl Velehrad.

Do Čech se dostal tak, že na Moravě byly v té době semináře plné. Jeho duchovní vůdce P. Josef Dušák, který tehdy působil v Uherském Brodě, byl z jižních Čech. Ten poslal Františka Koníčka do Hradce Králové.

Svůj kněžský život začínal jako kaplan v Poděbradech. Komunisté neradi viděli, jak mladého kněze děti ve velkém množství doprovázely po vyučování náboženství až k faře. Přeložili ho tedy na Bykání, aby dětem nemohl tolik „škodit“. To byl rok 1958. Od té doby žil na té samotě až do své smrti v roce 1981, dlouhých 23 let. Nebyl zde šťastný. Několikrát si postesknul, že by snad dříve kámen obrátil, než ta lidská srdce. Kostely, které ani na začátku nebyly úplně plné, se postupně vyprazdňovaly. Lidé se báli, protože komunisté stále víc a více ztěžovali věřícím život. Kněží i laici byli pronásledováni. Kněží byli věznění, mučeni a vražděni.

Brzy po čtyřicítce byl P. Koníček stížen mozkovou mrtvicí. Trvalo nějaký čas, než se z toho vzpamatoval.

Pastorační činnost byla velice omezená, a tak se navzdory svému podlomnému zdraví dal do opravy kostela. S financemi mu pomáhali spolubratři z Moravy. Bylo obdivuhodné, jak v té době získával řemeslníky. Podařilo se mu opravit většinu kostelů, které měl ve své správě. Nakonec i faru. Říkal, že kdyby se fara neopravila, tak by tam už žádný další kněz nepřišel. Nakonec byli další už jen tři.

Oporou v jeho kněžském životě mu byl pan děkan Dušák, který ve svém důchodovém věku, po nemoci, často na Bykání pobýval.

P. Koníček zemřel v 59 letech, o Vánocích. Odjel sloužit půlnoční mši svatou, ale stačil jen rozsvítit vánoční stromky. Po té přišla další mozková příhoda. Přál si umírat při plném vědomí, asi se mu to však nespěnilo.

P. Koníček byl člověkem ryziho charakteru. Nikdy nebyl rozpor mezi tím, co mluvil a jak žil, říkal inženýr Dempír, dlouholetý varhaník na Bykání. Byl také původem z Moravy. ►

P. Koníček se sám hodnotil: „Říkají o mně, že jsem přímý. Ale ne. Já jsem jen náročný.“ Lidé ho měli rádi.

V loňském roce měl P. Koníček 40. výročí úmrtí. Je pochován doma – v Hradčovicích u Uherského Hradiště, na přání své sestry.

Dnešní mladí si vůbec nedokážou představit, jak těžký byl život diecézního kněze v minulém režimu! Ten totalitní systém dokázal vrazit klín i mezi duchovní. Byli osamoceni a nevěděli ani, zda si navzájem mohou důvěřovat. Takové postupné mučednictví byl jejich život! Neznámí svatí mezi námi...

Jiřina Urbanová

Vzpomínka na kněze Františka Koníčka

Moje první osobní setkání s P. Františkem bylo v roce 1962 v hodině náboženství. Byla jsem jediná z celé Základní devítileté školy Malešov. Zнала jsem jej také z nedělních mší svatých, kam mě brával můj děda. V kostele mi připadalo všechno moc krásné. Čisté, zlaté, plné svíček, nádherné lustry, a těch květin! Nerozuměla jsem, co otec František říká, hovořil latinsky.

Naše jedna jediná hodina v týdnu byla zrušena soudruhem ředitelem. Když se na Bykán přistěhovala rodina z Moravy se dvěma dětmi a přibýlo školáků, chodili jsme

na náboženství na faru. Tajně, aby nás nikdo neviděl, říkával velebný pán, tak jsme jej oslovovali. Tam nás připravoval k první svaté zpovědi a prvnímu svatému přijímání. Náš slavný den nastal 20. června 1965. Ten den jsme poprvé přijali Tělo Páně. Snídaní nám připravila paní Bayerová, kuchařka P. Františka.

V Chlístovicích a Bahně byla jen základní škola. Zde mohl P. František vyučovat díky dobrým učitelům. Když začaly být volné soboty,

P. František nám zřídil ve škole v Bahně jednu třídu pro výuku náboženství. To byl rok 1966 – 1967. Sem jsme jezdili na kole, v zimě vlakem, na vyučování a přípravu na svátost biřmování. To se konalo v chrámu svaté Barbory. Udělil nám jej P. Václav Javůrek, kapitulní vikář.

Vyučování náboženství pokračovalo dále. Poslouchali jsme P. Františka, jak žít ve víře, pokoře, poslušnosti, radosti i smutku. Jak být dobrými křesťany.

Velmi mnoho vykonal pro celou farnost. Koncem šedesátých a začátkem sedmdesátých let zařídil opravu kostelů na Sioně, v Bykání, Malešově, Křeseticích, Močovicích a kapličku v Roztěži. V té době bylo velmi těžké zajistit materiál a lidi na tuto práci. Také zrekonstruoval celou faru. Říkával, musím to dokázat, aby fara nezůstala prázdná.

P. František Koníček byl velmi obětavý, pracovitý, zbožný a milující kněz. Byl takový, jaký má kněz být. Je nás už málo, kdo jsme ho znali. Ale nikdy na něho nezapomenu. Díky vám, otče.

Marie Peterková, rozená Veselá

Za P. Františka Koníčka bude sloužena mše svatá 3. července od 7:30 na Bykání.

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SVATÉHO JAKUBA

„Milí farníci, září je spojeno se začátkem školního roku. Letošní byl slavnostnější i o událost otevření Církevní mateřské školy svatého Jakuba, kterou naše farnost za pomoci sedlecké farnosti a sester voršilek zřídila.“

To jsou slova otce Jana, která jste si mohli přečíst před deseti lety v úvodu farního Zpravodaje. Je až neuvěřitelné, že naši první absolventi již navštěvují církevní gymnázium a těm nejstarším je 14 let.

Naše školka má za sebou první krůčky, období vzájemného poznávání i hledání. Jsem moc ráda, že nyní stojí pevně na nohou a objevuje, jaké možnosti má ještě před sebou.

Děti a pedagožky z církevní mateřské školky v září 2013

Od prvního otevření se mnohé změnilo, školkou prošlo více než sto dětí. Také pracovní tým se od začátku proměnil. Ráda bych vzpomněla na paní ředitelku Mirgovou a další řadu lidí, bez kterých by to nešlo. Opět si půjčím slova ze Zpravodaje, nyní od Soni Krejčové: „Nakonec se sluší hezky přehledně vyjmenovat ty, bez kterých bychom zůstali jen u snu: Eva Mírgová, Renata Peldová, Marie Teplá, Blanka

Procházková, Jiří Hlavinka, Zdena Hlavinková, Věra Kestřánková, Karel Koubský st., Jaroslav Bouška, sestry voršilky, P. Pavel Tobek, Jana Příbylová, Jiří Kvasil. Na tomto místě bych chtěla obzvlášť poděkovat P. Janu Uhlíří za to, že stál u všech důležitých rozhodnutí, jako správce celé farnosti tento projekt zaštitil a dbal na to, aby byl založen na těch nejpevnějších základech.“

Jsem moc ráda, že školka je nyní pevně usazena a má své důležité místo mezi mateřskými školami v Kutné Hoře. Protože už školka vyrostla ze „školkových let“, rozhlížíme se po možnosti, jak začít chodit do školy. Sen mít ke školce ještě základní školu máme již delší dobu. Přišel čas, kdy je potřeba měnit sny v činy. S otcem Janem jsme se nejdříve ptali rodičů, zda by nás v záměru podpořili. Potom proběhla spousta rozhovorů, ekonomická studie, jednání se školským odborem, zasedání školské komise a nakonec jsme s naším záměrem seznámili i městskou radu. V den, kdy jsme měli ve školce zahradní slavnost, jsme dostali velký dar: Rada města Kutná Hora odsouhlasila náš záměr na zřízení církevní základní školy. Děkuji všem,

kteří nám pomáhali, ať už radou, konkrétní pomocí či modlitbou.

Rádi bychom vás už nyní pozvali na oslavu našich kulatých narozenin, která se uskuteční 6. září. Budeme se těšit na setkání s vámi.

Oslava 10. výročí založení CMŠ sv. Jakuba

úterý 6. září v kostele sv. Jakuba a na zahradě školky
PROGRAM:

15:00 slavnostní bohoslužba

16:00 prohlídka mateřské školy, občerstvení

16:45 divadlo

17:45 neformální setkání, povídání, soutěže pro děti

Barbora Křivohlavá

CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM NA PRAHU LÉTA

Za posledních několik týdnů, které uplynuly od posledního vydání farního Zpravodaje, se toho událo hodně. Na konci května se uskutečnil pro covid odložený maturitní ples. Taneční zábava se vsutku vydařila a slavnostní atmosféra nechyběla ani navzdory horkému počasí a dennímu světlu do pozdních hodin. Naši dnes již absolventi měli na přípravu plesu více než dost, možná také proto bylo jejich vystoupení velmi precizní a večer si užili naplno s pocitem čerstvé maturity v kapse.

Červen přinesl kaskádu školních výletů: od turistiky po kutnohorském okolí, návštěvy poděbradské sklárny až po vodácké kurzy a výlety na Sázavě. Ty se naštěstí obešly bez úrazů a jiných ztrát, avšak rozhodně ne bez hranolek a limonády.

Další síly škola naplnula při otevírání dvou adaptačních skupin pro ukrajinské děti, které budou do prostor školy přicházet i po celé prázdniny. První společné krůčky, hledání formy programu a personálního obsazení, jsou za námi.

V červnu mohla škola také po dlouhé době a bez omezení uspořádat jarní koncert s následným posezením pro rodiče, studenty a zaměstnance školy. Společné setkání s bohatým doprovodným programem uvítaly všechny věkové kategorie. Hudebně pestrý koncert potěšil vděčné publikum, kterému byl na závěr představený nový ředitel školy Mgr. Radek Holeček. Škola tedy stojí opět před změnou, ale zdá se, že i přes jistou míru únavy na konci školního roku je změna dobře přijata a nálada v týmu radostná.

Krásné prázdniny všem!

Marie Knappová

Až do 9. září můžete zhlédnout výstavu výtvarných prací studentů sexty církevního gymnázia s názvem Quo vadis, která je instalována v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně. Otevřeno je denně od 8:00 do 16:00.

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Pomoc Ukrajíně v kutnohorské charitě

Na humanitární pomoc lidem postiženým válečným konfliktem na Ukrajině se již v kutnohorské charitě sešlo 449 445,12 Kč (k 31. květnu 2022). Přispívají jednotlivci, farnosti, firmy, instituce, spolky. Pomoc má různou podobu od zaslání daru na účet po uspořádání akcí ve prospěch ukrajinských uprchlíků.

Proběhla dražba fotografií Ondřeje Soukupa ve spolupráci s Galerií Středočeského kraje, akademický malíř Karel Demel prodal svoje grafiky vystavené v Dačického domě, Římskokatolická farnost Kutná Hora – Sedlec věnovala výtěžek Jarní rovnodennosti a velikonočního vstupného v sedlecké katedrále, Ochotnický spolek Tyl uspořádal pro Ukrajinu divadelní představení, Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora vybrala příspěvek mezi farníky, florbalový oddíl FBC Kutná Hora daroval za každý padnutý gól v utkání mužského A týmu. Na účtu sbírky se scházejí menší i větší částky a my jsme za tyto dary rádi a moc si jich vážíme. Mimo jiné také proto, že dárci vnímají kutnohorskou charitu jako důvěryhodného partnera.

Zorganizovali jsme také materiální sbírku, která se dostala na místo určené přímo na Ukrajině, a materiální sbírku pomocí ubytovnařů v Kutné Hoře. V úzké spolupráci s KACPU v Kutné Hoře, Českým červeným křížem a městem Kutná Hora vydáváme oblečení pro ukrajinské uprchlíky v našem šatníku, koordinujeme volnočasové aktivity pro ukrajinské děti, založili jsme adaptační skupinu. Průběžně poskytujeme informace a každý den hledáme konkrétní řešení pomoci pro volající. Pomoc vozíme také přímo do terénu do center pomoci, která vznikla spontánně po začátku válečného konfliktu s první vlnou uprchlíků. V terénu jsou zapojeni soci- ►

ální pracovníci naší občanské poradny, kteří provádějí sociální šetření přímo v ukrajinských rodinách. Pomáhají zaměstnanci jiných středisek i dobrovolníci. Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem, kteří se do pomoci jakýmkoliv způsobem zapojují. Více také na webu kh.charita.cz.

Ocenění stříbrným charitním křížem

Přes 300 účastníků a hostů dorazilo do poutního místa v Koclířově a zúčastnilo se oslav 30. výročí charity v královehradecké diecézi. Po slavnostní a děkovné mši bylo oceněno 21 pracovníků charit z celé diecéze. Mezi nimi i naši kolegové Tereška Tichá, vedoucí Rodinného centra Kopretina v Čáslavi, a Petr Seidl, vedoucí Centra Maják v Kutné Hoře. Stříbrný charitní kříž za práci v charitě převzali z rukou prezidenta Charity ČR Pavla Posáda a hradeckého biskupa Jana Vokála. Akci doprovodila také výstava příběhů *Pomáháme vám srdcem už 30 let*.

Dali jsme lidem s handicapem práci

Ve spolupráci s Římskokatolickou farností – arciděkanstvím Kutná Hora rozšiřujeme služby parkoviště u našeho charitního Centra Přístav na adrese Jiřího z Poděbrad 289. V přízemí nově rekonstruované budovy jsme 1. června otevřeli rychlé občerstvení a veřejné toalety. Díky významné finanční podpoře Philip Morris, a. s., zde zaměstnáváme lidi s handicapem, kteří jinak nemají možnost se zapojit do běžného pracovního prostředí. Probíhají zde nácviky uživatelů služeb, kteří zde rozvíjí svoje pracovní a sociální dovednosti a návyky. Prostory se nám podařilo vybavit díky daru, který poskytl Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové a podpoře Římsko-katolické farnosti v Sedlci. Rychlé občerstvení a veřejné toalety budou otevřeny do ukončení turistické sezóny.

Děkujeme, pane faráři

V pátek 10. června jsme se v Centru Přístav rozloučili s panem farářem Janem Uhlířem, který odchází na Arciděkanství do Pardubic. Děkujeme, že jste si na nás udělal čas a přišel si s námi popovídat a rozloučit se. Děkujeme za dlouholetou spolupráci a podporu naší charitní práce.

Charitní rubriku připravila Marcela Mommersová

ROZHOVOR S P. JANEM UHLÍŘEM

Rozhovor ve Zpravodaji k loučení s odcházejícím pastýřem prostě patří, jeho realizace už tak samozřejmá není. Měl by být prostorem k vzpomínání a bilancování? K formulování jakéhosi odkazu nebo vize budoucnosti? K poodhalení toho, co zůstávalo celá léta skryto? © Uchopme ho úplně jednoduše: prostě se otce Jana zeptejme na to, co nás zajímá. Díky patří všem, kdo přispěli svými otázkami.

Jendo, strávil jsi v Hoře 15 let. Prozradíš nám, jaké je tvoje nejoblíbenější místo v našem městě či okolí a proč jím je?

Na arciděkanství je to nyní arkýř, kde je krásné posedět, pomodlit se i pracovat. V Kutné Hoře to nebude nic výjimečného. Asi procházka kolem Barbory do údolí Vrchlice a s výhledem na Svatého Jakuba. A v okolí jsem si díky covidu oblíbil procházky po cestách v polích s výhledy nejen na Kutnou Horu.

Máš nějaké místo v Kutné Hoře, kde cítíš intenzivně Boží blízkost?

Určitě je to kostel svatého Jakuba. Několikrát jsem se (zvláště v zimě) snažil najít vhodné místo k modlitbě jinde, zvláště na faře, ale bylo to marné...

Všichni víme, že když ses před lety dozvěděl, že máš nastoupit na farrářské místo do Kutné Hory, nebyl jsi moc nadšený. Vzpomeň si na moment, kdy sis poprvé řekl, že jsi tu rád?

První moment, na který si vzpomínám, souvisí s prvním farním dnem na klášterní zahradě v závěru školního roku, v květnu 2008. Víím, že jsem se tam cítil mezi vámi opravdu šťastně. Navíc jsem krátce před tím dostal první sms s prosbou o modlitbu v nějaké konkrétní věci. Měl jsem radost, že mě lidé konečně neberou jako „opraváře“, ale že ke mně mají důvěru a potřebují mě i jako pastýře a kněze.

Tady bych si ale dovolil i krátké doplnění. Mohlo by to totiž vypadat, že chyba byla na straně farníků. No, tehdy jsem si to asi i myslél. Dnes víím, že to bylo jinak. Vy jste mě přijímali nejlépe, jak jste uměli, a od počátku mi fandili. Já však měl nějaká očekávání související s předchozí zkušeností. Navíc jsem se tehdy potýkal s otázkou, proč právě já musím řešit milionové dotace na opravy atd. Svě hrála tedy i sebelítost, která vždy člověku brání vidět projevy pozornosti a lásky druhých. Doufám, že na nové působiště jsem zkušeností i životem připraven lépe.

Jak se proměňoval tvůj vztah k patronům města a farnosti, svatému Barboře a svatému Jakubovi? Kým jsou pro tebe nyní?

Svatého Jakuba jsem měl i v bývalé farnosti a měl jsem ho rád především jako patrona poutníků. V Kutné Hoře ho mám spojeného hlavně s lipovým reliéfem pod severní věží farního kostela. Výjev apoštola, který touží po světské slávě, je úplně „mimo“ a bez váhání slíbí, že je ochoten pít kalich utrpení, je mi velkým povzbuzením a připomínkou toho, jak je Pán s námi trpělivý. Opravdu stačí to Petrovo: Pane, ty víš všechno, ty víš, že tě mám rád, i když jedním mnohdy hloupě a dívám se na věci příliš lidským pohledem.

Postupně se mi tady svatý Jakub stal i patronem evangelizace. Prosil jsem ho, abychom uměli s odvahou a pravdivostí zvěstovat evangelium. Jeho svátek mám spojený s krásným textem z Druhého listu Korintánům (2Kor 4,7–15). Tento text je mi opravdu blízký a provází mě od počátku mého působení v Kutné Hoře. Pokud si ho nevybavujete, můžete se těšit na Boží slovo o Jakobově svátku.

Svatou Barboru jsem začal objevovat až s příchodem do Kutné Hory. Brzy jsem zjistil, že všichni mluví o Barboře, a na myslí mají stavbu. Mě fascinovalo, že je to svatá v nebi, člověk s kterým mohu mít osobní vztah, že mohu navazovat na tradici a úctu našich předchůdců. Velmi mi pomohla kutnohorská pověst o havířích, kteří prosili Barboru o pomoc při zavalení. Protože i dnes jsme občas ztraceni v temnotě, je pro tento příběh krásným povzbuzením k hledání cesty a východiska na přímluvu svaté Barbory.

Středověká legenda, kterou zná celá Evropa, mi pomohla najít si vztah k této světici jako patronce katechumenů a lidí upřímně hledajících Boha. Často jsem si dělal mini pouť s růžencem v ruce k soše svaté Barbory nad severním vstupem do chrámu a prosil o statečnost v různých rozhodnutích. Nebo mi byla blízka i jako patronka šťastné hodiny smrti. Na několik lidí, které jsem jí svěřoval, aby se ►

na odchod mohli připravit svátostmi, si i živě vzpomínám.

V neposlední řadě mi byla blízká v době covidu, kdy jsem se, jako naši předci v době moru, chodil pomodlit k její soše (nyní umístěné na Komenského náměstí).

Světky jsou mi blízcí a vnímám je jako své a Boží přátele, kteří mě inspirují i z nebe pomáhají. V Kutné Hoře jich máme na každém kroku mnoho, a je to dobře. Vnímavý člověk si může uvědomovat toto propojení nebe se zemí.

A když jsem s malou dušičkou šel na první mši svatou do chrámu svaté Barbory, a u jezuitské koleje míjel tu řadu kamenných světců, projela mi hlavou myšlenka: „Nejsi na to sám, všichni svatí ti budou pomáhat.“ A pomáhali...

Co ses v Kutné Hoře naučil, v čem se za těch patnáct let proměnil tvůj pohled na svět – pokud bylo něco takového, co nepřinesl jen čas, ale skutečně toto místo, místní lidé a události, které jsi zde zažil?

Kutné Hoře jsem vděčný za kulturu, krásu, která mě obklopovala, za nádhernou hudbu v chrámech, za lidi, kteří mě vtahovali do historických souvislostí, či řemeslníků, kteří mi přibližovali způsoby oprav na stavbách chrámů, fotografy, kteří mi ukazovali své snímky a vysvětlovali, kde a za jakých okolností je pořídili. Mnohé z těchto zážitků jsem zapomněl, ale vím, že mě ovlivňovaly a snad i učinily citlivějším.

Zač jsem velmi vděčný, je poznání, jak Bůh moc působí v druhých lidech, kteří se za ním vydají.

Co vnímáš jako největší proměnu ve svém životě za těch patnáct let?

Myslím, že jsem se stal svobodnějším vůči jednání Pána Boha v životech druhých lidí. I když se to možná nezdá, nejsem tak netrpělivý. Víím, že Pán má své cesty. A každý člověk má svůj čas, kdy se posune, obrátí či udělá zásadní rozhodnutí. Také si myslím, že jsem citlivější

vůči nevěřícím. Snad více pokorný. Uvědomuji si, že nám mají mnoho co dát a že nám mohou otevřít oči, abychom lépe nahlédli naše prožívání víry. Že nám pomáhají naši víru prožívat pravdivě a srozumitelně. Na druhé straně jsem stále více vděčný za církev a všem bych moc přál, aby objevili bohatství, které Kristus člověku skrze ni nabízí.

Napadá mě ještě jedna proměna, která souvisí se vztahem k dětem a mladým lidem. Cítím, že mi jsou stále blízké a péče o ně mi leží na srdci, ale zároveň jsem oproti nim už starý. Už se s nimi nebudu honit za míčem nebo hrát před kostelem na honěnou. Ani hry, které bych pro ně vymyslel, by je nebavily. Navíc se o ně stále víc bojím a mám tendenci je stále usměrňovat, poučovat či kontrolovat. Jsem proto velmi rád, že společenství mládeže vede starší mládež a já se pouze vezu. Nyní už spoléhám na to, že i skrze mou pouhou přítomnost mezi nimi či nějaké slovo poznají, že je mám rád a toužím jim pomoci v poznávání Pána Ježíše.

A jak se za tuto dobu proměnilo tvé chápání Boha nebo vztah k Němu?

To je zajímavá otázka. Musím říci, že trochu na tělo. Na jedné straně mám krásnou zkušenost, že právě těžkosti mě více připoutaly k Bohu a „nutily“ mě mu důvěřovat. Na druhé straně mám pocit, že oproti počátečnímu kněžskému nadšení, obětavosti a horlivosti zaostávám.

Jaké konkrétní okamžiky, zážitky si chceš uchovat v paměti? Mám na mysli vzpomínky, které pro tebe nejvíce vystihují roky strávené v Kutné Hoře.

Moc rád, jsem tu měl slavnosti – Vánoce či Velikonoce. Zvláště velikonoční vigilie spojené se křty a pak následným pohoštěním. Rovněž Oslavy svátku svatého Jakuba. Prostě chvíle, kdy jsme mohli společně slavit mši svatou a pak si povídat a hodovat. V takových chvílích jsem cítil radost, že patřím do rodiny. ►

V dobrém budu vzpomínat ale i na těžkosti, protože jsem se naučil, že to bez nich v životě prostě nejde. Ne že bych je dokázal nést, ale alespoň vím, že bez překážek a důvěry v Boha a ochoty přijmout mnohé neúspěchy nic dobrého a Božího nevyrostete.

V paměti si chci uchovat i nejrůznější drobné okamžiky s mnohými lidmi, které se mi vybavují při různých příležitostech. Moc rád jsem jezdil do vesnických farností a určitě budu vzpomínat na slavení mší svatých i v těch nejmenších obcích.

No a samozřejmě i na chvíle spojené s církevní školkou. Na děti, které mě přes náměstí hlučně a radostně zdravily: „Ahoj faráři!“ V tu chvíli jsem byl hrdý a šťastný, že se ke mně hlásí.

Rád budu vzpomínat i na patera Maříka. Zvláště poslední rok jeho života, který mě k němu více přiblížil, byl pro mě dost důležitý. Myslím, že ve stáří si ho budu stále více připomínat.

Jedním ze specifických počínů v životě farnosti byly společné poutní zájezdy, pro které postupem času vznikla i samostatná farní cestovní kancelář Neztrať se. Jak bys na svou sedmiletou činnost v CK zavzpomínal? Byly pro tebe zájezdy přínosné? Který z nich se ti nejvíce líbil?

Tato aktivita vzešla a organizovaná Monikou Trdličkovou je opravdu unikátní. Zájezdy stmelovaly farní společenství, ale zároveň byly otevřené i pro „nevěřící“, kteří s námi opakovaně jezdili. Někteří pak pravidelně navštěvovali i jiné farní akce.

Pro mě osobně byly příležitostí k tomu, že jsem mohl více poznat farníky a oni mě.

Vzpomínám na všechny ty cesty, respektive se mi vybavují okamžiky ze všech. Ať už z první poutě do Říma nebo do jižní Francie či Irska. Rád vzpomínám i na ty kratší. Bylo to vždy stejné. Nejprve se mi moc nechtělo a pak jsem byl nadšený...

Jaký máš vztah k sedlecké farnosti?

Když jsem přišel do Kutné Hory, byl jsem překvapen, že v okolí není žádné významnější poutní místo jako třeba Luže nebo Rokole. Našel jsem si tedy sedlečkou katedrálu, kam jsem si občas udělal soukromou pouť k Panně Marii.

Jsem rád, že i když jsou v Kutné Hoře dvě farní rodiny, postupně jsme snad společně našli způsob, jak nepopřít identitu jednotlivých farností a přitom vzájemně hezky pastoračně spolupracovat. Bez Sedleckých by se mnohé aktivity nemohly uskutečnit v takové míře, jak je děláme, a troufám si říci, že i oni jsou rádi za nás, Kutnohorské.

Osobně si ale přesto myslím, že formální sloučení farností je i vzhledem k nedostatku kněží a ubývajících věřících pouze otázkou času. Moc bych vám všem přál, aby se nečekalo na pokyn seshora a třeba i synodální cestou se hledalo užší pastorační propojení farností, včetně pojmenování obav, rizik, ale i výhod, a postupně přicházela i odvaha a radost z poznání nových možností, které by třeba větší propojení přineslo.

Jsem moc vděčný za hezké kněžské společenství s Pavlem Tobkem. Pavla si vážím pro jeho moudrost, spravedlnost a kněžskou poctivost. Chvíli nám (alespoň mně) možná trvalo, než jsme poznali vzájemnou jinakost v přemýšlení, komunikaci či stylu práce, ale myslím, že o to upřímnější a přátelštější vztah se vytvořil.

Kdybys měl možnost být zde ještě dva roky, co bys ještě chtěl začít (nebo co jsi měl v plánu a kvůli přesunu nestihl rozjet) a co bys chtěl (nebo neměl sílu) opustit nebo změnit ve fungování farnosti?

Určitě bych se chtěl nějak více věnovat společenstvím dospělých. Ani jsem je letos nestihl navštívit, což jsem si dal za cíl, za to se jim omlouvám. Ve společenstvích a jejich formaci vidím velký potenciál. Přiznám se však, že v této oblasti těž tápu a hledám. Dalším tématem by ► 15

byla synodalita, kterou bych se snažil dále nějak prakticky rozvíjet. Rozhodně bych usiloval o rozšíření nabídky církevního vzdělávání v našem městě o základní školu. Toužil jsem také po vytvoření čistě modlitebního společenství několika málo lidí, se kterými bychom se setkávali a společně v modlitbě hledali, co dělat ve farnosti, a nebo byli formováni a připraveni k modlitbě za lidi, kteří jsou v nějakých problémech. To se už ve farnosti také děje a viděl jsem, že to nese plody. Lidé nepotřebují pouze radit, některé věci se změny především modlitbou. A na takovou službu jsem nerad sám.

Také jsem měl v plánu, že s ekonomickou a následně pastorační radou budeme více diskutovat o finanční spoluzodpovědnosti a soběstačnosti ve farnosti. Nemyslím nyní na finance „z Barbory“, ale na skutečnost, že bez tohoto příjmu by naše farnost neobstála. Toto téma mě zajímá s ohledem na budoucnost církve. Osobně si myslím, že církev na samofinancování není připravená. V roce 2030 nebude dostávat od státu na provoz ani korunu a bez spoluúčasti věřících nebude na energie farních budov či kostelů ani na platy farářů, pastoračních asistentek, stavebních techniků atd. V naší farnosti se na sbírkách vybere na jednoho dospělého cca 100 Kč měsíčně. To je opravdu symbolická částka. Zkušenost z jiných církví, kde lidé dávají v průměru třeba 5 % z platu, je pro nás, katolíky, naprosto nezvyklá a možná i nepřijatelná. Toto téma bude brzy velmi aktuální a tak jsem si ho chtěl prodiskutovat nejprve ve farnosti a pak třeba postřehy předat dál. Chci ale podotknout, že nejde především o peníze, ale o změnu našeho myšlení. Jde o to, zda chci, aby něco v církvi fungovalo, a co jsem pro to ochoten udělat či přispět.

Samozřejmě, že vše, co jsem řekl, bude aktuální i v pardubické farnosti. Ale tam budu muset počkat, až poznám situaci a až se seznámím s místními lidmi.

Různí kněží mají různé schopnosti. Které tři vlastnosti nebo schop-

nosti považuješ na základě své dlouholeté praxe faráře nezbytné pro kněze, který má úspěšně vést farnost?

No, v analýzách se necítím zrovna silný. ☺ Myslím si, že nejen farář, ale každý kněz by měl mít rád lidi a mít jistou schopnost citlivosti a empatie. Dále je pochopitelně důležité rozvíjet i svůj vztah s Bohem, a to s vědomím, že jsme pouze služebníci a tím hlavním pastýřem je On sám. Postoj služby a pokory vycházející z vědomí, jak Bůh slouží mě, respektive lidem, je asi nezbytný a chrání nás kněze před povýšeností a povrchností. Tou třetí vlastností, která je už nezbytná pro faráře (každý kněz nemusí být farář), jsou jisté schopnosti vést, organizovat, povzbuzovat, někam směřovat, spolupracovat.

Co je pro tebe na kněžské službě nejobtížnější a co ti působí největší radost?

Asi unést svoji slabost a nedokonalost, a přitom neztratit odvalu ke službě vést společenství a hlásat evangelium. Ale to, myslím, prožívá každý z nás. Nic tak jednoznačně „kněžského“ mě nenapadá. Když řeknu tíha zodpovědnosti, tak kdo ji nemá! Samota? Tu moc na faře v Kutné Hoře neprožívám a navíc vím, že i manželé jí mnohdy musejí projít. Stěhování a budování nových vztahů? Snad. Ale zase máme ve farnosti více příležitostí navazovat kontakty. Nechtěl bych to zobecnovat, ale já osobně jsem knězem rád a nic zvlášť náročného nyní nepociťuji. Velkou radost mi působí přijetí a ocenění od druhých lidí, hlásání Božího slova, možnost zpovídat, povzbuzovat lidi a doprovázet je v těžkých situacích, vědomí, že je tu Bůh a vše nestojí pouze na mně a na mých schopnostech.

Velkou radostí a posilou je pro mě i kněžské společenství. A díky mnoha dobrým kaplanům jsem ho v Kutné Hoře mohl intenzivně prožívat. Je fajn, když se mezi kněžími vytvoří vztah důvěry, ve kterém je možné sdílet své radosti a starosti ve službě. Mít možnost se ► 16

poradit při vedení lidí a nebo se vypovídat ze selhání, které také občas tíží.

Jaká spiritualita je ti nejbližší a proč?

Nejsem v tom nějak vyhraněný. Blízky je mi svatý Ignác a jeho duchovní cesta spojená s rozlišováním a specifickým způsobem rozjímání. Poslední dobou také čerpám z charismatické obnovy. Nejedná se však o ucelenou spiritualitu, ale spíše inspiraci pro duchovní život.

Co bys teď odpověděl nevěřícímu člověku, na otázku „Co mám dělat, když chci být věřící, ale nejsem?“

Pozval bych ho samozřejmě na kurzy Alfa... © Asi bych si s ním nejprve začal povídat, aby trochu poznal, co a proč hledá. Zda je pro něj důležité hledat nějaké racionální důvody nebo existenci Boží už připouští, ale neprožívá. Pak bych mu asi i poradil, aby se na Boha obrátil a poprosil ho, aby se mu nějakým způsobem dal poznat. Také bych ho ujistil, že pokud po poznání Boha touží, tak si ho Pán k sobě časem dovede.

Jaká je tvá osobní vize do následujícího roku? Čemu se chceš zvláště věnovat?

Chtěl bych si v nové farnosti dopřát čas na rozkoukání. Mým snem je minimálně půl roku pouze pozorovat, jak tam různé aktivity fungují. Budu se hodně ptát druhých a psát si poznámky. Těším se, že si sám pro sebe zopakuji modlitbu za ulice, i když asi všechny ulice neprojdou. Chci se opravdu nechat vést Duchem svatým a nejprve poznat situaci a samotné farníky. Určitě se budu inspirovat i výstupy z jejich synodních skupinek. Do Pardubic

nejdu s představou, že tam budu dělat to či ono, i když časem asi nějaké zkušenosti z Kutné Hory využiji.

Co je nyní tvůj životní cíl? Je něco, co by sis pro sebe moc přál?

Dostat se do nebe a postupně se stávat vnitřně svobodnější a otevřenější pro Boha a Boží věci.

Co bys nám, svým farním ovečkám, chtěl položit na srdce? V čem bys nás chtěl povzbudit?

Bud'te i nadále tak aktivní, zakořenění v tradici církve a zároveň zdravě kritičtí. Rozvíjejte život v malých společenstvích. Nevzdávejte úsilí o osobní duchovní život založený na každodenní modlitbě, hledání Boží vůle a častější svátosti smíření. Kéž byste si našli alespoň občas chvíli na adoraci. Uchovejte si otevřenost pro nevěřící a využívejte krásných památek k hlásání evangelia. Dopřejte novému knězi dostatek času, aby se s vámi mohl seznámit a poznat, čím společenství žije a co potřebuje.

Jaký je tvůj oblíbený biblický citát?

Je jich samozřejmě mnoho, ale zmíním dva, které jsem měl na oznámeních k jáhenskému nebo kněžskému svěcení a jsou pro mě stále aktuální: „Svou cestu svěř Hospodinu, důvěřuj v něho a on sám bude jednat.“ (Ž 37,5) „Určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý.“ (Jan 15,16)

*otázky navrhli Marta Borovičková,
Kateřina Grenarová, Zdislava
Nováková, Marie Slavotínková,
P. Pavel Tobek a Monika Trdličková*

HÁDANKA (MÍSTO FEJETONU)

Vážení čtenáři, také letos vám na prázdniny místo fejetonu nabízím hádanku. Otázka je, *kdo jsem*. Pokud to uhádnete a máte zájem mi to napsat, prosím, určitě tak učinite. Svou odpověď zašlete do konce srpna na můj e-mail mandarinkaavokado@seznam.cz. Třetí a sedmá správná odpověď bude odměněna. Za třetí máte možnost získat mandarinku, za sedmou avokádo! A tady je ta hádanka: ►

- Zemi mám stále na dohled, ale nikdy na dosah.
- V klidu na mě neprší, jinak sleduju jednu konkrétní kopečkovatou křivku.
- Jsem větší než *dens caninus*, ale menší než *os metatarsale* dospělého muže.
- Neproklouzne ani myš... ani mšice... a obvykle ani molekula, nanejvýš sem tam.
- Když jde do tuhého, říkám si: "*Duša moja!*"
- Tam to nikdy nejde *jen tak*, ale zpátky *jako nic*.
- I kdybych sportoval sebeusilovněji, nezhubnu ani nezmužním.
- Spím vestoje.
- Viděl jsem kus světa a Země je prý kulatá.
- Mám bratra, bydlíme kousek od sebe.
- O zemi vím, vodu jsem zažil, o vzduchu bych vám mohl vyprávět, ale oheň je mi cizí...
- ... Nicméně znám bouřku. Mám ji naraženou pevně do čela.
- Můj první známý předek se narodil, když v Londýně řádil Jack Rozparovač.
- Jednou jsem dole, jednou nahoře. S náhodou, životem a láskou to nesouvisí.
- Autentičtí Eskymáci nebo Masajové mě neznají.

*Přeju vám příjemné léto.
Václav Schuster*

KALENDÁŘ AKCÍ

Ne	26. 06.	Pouť na Nové Lhotě (11:00 – kostelík sv. Jana Křtitele)
Ne	26. 06.	Sbírka na diecézní charitu
St	29. 06.	Zakončení školního roku na církevním gymnáziu (9:00 – mše svatá v kostele sv. Jakuba)
Čt	30. 06.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
<i>V době letních prázdnin věnujte zvýšenou pozornost aktuálním ohláškám s pořadem bohoslužeb (www.khfarnost.cz > Farnost > Bohoslužby a ohlášky).</i>		
Pá	01. 07.	Příležitost ke svátosti smíření a prvopáteční adorace (17:15 – kostel sv. Jakuba)
	01. – 10. 07.	Tábor Slunečního kmene v Hředlích u Zdic
So	02. 07.	Fatimská pobožnost (7:20 – kostel Matky Boží)
So	02. 07.	Mše svatá za sestru Kláru Cinerovou při jejích slavných slibech (18:00 – Sedlec)
Ne	03. 07.	Mše svatá za P. Františka Koníčka k 100. výročí jeho narození (7:30 – Bykán)
Út	05. 07.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje (18:00 – mše svatá v kostele sv. Jakuba)
Čt	07. 07.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	08. 07.	Koncert Prague Proms (19:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	10. 07.	Pouť v Křeseticích (7:30 – kostel sv. Markéty)

Čt	14. 07.	Úklid kostela sv. Jakuba před poutí (15:00)
Pá	15. 07.	Úklid kostela sv. Jakuba před poutí (8:00)
	15. – 23. 07.	Chaloupka družiny Concordia v Březí u Osové Bitýšky
Ne	17. 07.	Pouť v Paběnicích (11:00)
St	20. 07.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
Čt	21. 07.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
So	23. 07.	Pouť ve Zdeslavicích (14:00 – kaple sv. Anny)
	23. – 24. 07.	Oslava svátku sv. Jakuba a rozloučení s P. Janem Uhlířem
Čt	28. 07.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	31. 07.	Udílení novokněžského požehnání P. Pavla Jelínka (7:30 – Křesetice; 9:00 – kostel sv. Jakuba v K. Hoře)
	01. – 07. 08.	Dovolená P. Vladislava Brokeše
Čt	04. 08.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	05. 08.	Prvopáteční svátost smíření a adorace (17:15 – Sv. Jakub)
Ne	07. 08.	Pouť na Gruntě (11:00 – kostel Nanebevzetí Panny Marie)
	09. – 14. 08.	Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové
Čt	11. 08.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
So	13. 08.	Den rodin v rámci celostátního setkání v Hradci Králové
Ne	14. 08.	Pouť na Bykání (7:30)
Po	15. 08.	Pouť u Matky Boží (18:00)
	15. – 19. 08.	Farní příměstský tábor
Čt	18. 08.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	21. 08.	Uvedení P. Vladislava Brokeše na Bykání a v Kutné Hoře (7:30 – Sv. Václav v Malešově; 9:00 – Sv. Jakub v K. Hoře)
	21. – 24. 08.	Společenství mladší mládeže v Rokynnici n. Jizerou
Čt	25. 08.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
	27. 08.– 03. 09.	Společenství starší mládeže v srbském Banátu
Ne	28. 08.	Žehnání školákům (9:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	28. 08.	Uvedení P. Vladislava Brokeše v Třeboníně (11:00)
Pá	02. 09.	Příležitost ke svátosti smíření a prvopáteční adorace (16:30 – kostel sv. Jakuba)
So	03. 09.	Fatimská pobožnost (7:20 – kostel Matky Boží)
Ne	04. 09.	Pouť v Chlístovicích (7:30 – kostel sv. Ondřeje)

23/7 — 24/7/2022

Římskokatolická farnost - arciděkanství Kutná Hora vás srdečně zve

Oslava svátku svatého Jakuba

SOBOTA 23. 7.

19:00 Koncert k počtě svatého Jakuba
varhanní hudba / Viktor Darebný a jeho hosté

NEDĚLE 24. 7.

9:00 Slavnostní poutní mše svatá
v kostele svatého Jakuba
celebruje P. Jan Uhlíř

10:30 – 17:00 Otevřený kostel svatého Jakuba

12:00 Slavnostní zvonění zvonem Jakub Maria

15:00 Komentovaná prohlídka kostela svatého Jakuba
s odborným výkladem Karla Vopařila

17:00 Nešpory v kostele svatého Jakuba
večerní modlitba

Jednotlivé části programu jsou volně přístupné.

Oslava bude také příležitostí k rozloučení s P. Janem Uhlířem,
který po 15 letech působení v Kutné Hoře odchází do Pardubic.

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora

www.khfarnost.cz

Římskokatolická farnost - arciděkanství Kutná Hora
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora | tel.: 327 512 115